

ВЕЛИКИ ХОРА

Михаил Юревич Лермонтов

Голѣмъ руски поетъ. Роденъ е презъ 1814 г. въ гр. Москва, а убитъ на дуелъ отъ другаря си Мартиновъ презъ 1841 г. Презъ 1837 г., по случай смъртта на любимия му поетъ Пушкинъ, Лермонтовъ написалъ знаменитото стихотворение „На смъртъ Пушкина“, което стихотворение му спечелило слава. По главни негови книги сж: „Мцири“ — поема. Но най-голѣмата творба на Лермонтовъ е романътъ „Герой на нашето време“, въ който вѣрно и провидиво е предадена картината на тогавашното руско общество.

ЧЕТИВО ЗА НАЙ-МАЛКИТЪ

Радостта на децата

Радостенъ е—рано—рано—малкиятъ Иванчо и отъ радостъ барабани по праздно саханче. Бие, трака да го чуе лелиното Анче. . . А тая му ранна радостъ леля му разбира: — тя отъ туй е, че ги снощи двамка абонира — и него и Анче — на радостта на децата: вестникъ „Барабанче“.

Чичо Стоянъ

Когато дѣдото на моя дѣдо билъ още дете, живѣлъ единъ магесникъ въ пещерата Бунгуръ-бърдо, близо до града Цецварице. Наричали го магесникъ, защото само една-единичка дума да изговорѣлъ, отъ небето падали жабички, като дъждъ! Отъ земята изригвалъ вулканъ, гърмѣло, трещѣло, свѣткавици набраздявали небето, стига той да пожелаелъ това.

Никой не признавалъ, че се бои отъ него, но всѣки заобикалялъ пещерата Бунгуръ-бърдо и не смѣялъ да мине покрай нея.

Този старъ магесникъ седѣлъ единъ денъ предъ своята пещера и яделъ сливи ранозрѣлки. Ядѣлъ и поглеждалъ своя слуга Бамбула, какъ приготвяла сѣра, катранъ и други нѣща, които му служели за врачуване и чародейство. А когато забелязалъ, че слугата погрѣшно приготвяла смѣста, поискалъ да извика: „Краста съ краста!“ но можалъ да каже само „кра“ и извенажъ опулилъ очи, почналъ да хърка и замахалъ съ ржце.

Глътналъ цѣлата слива съ костилката, която се спѣрла на гърлото му, затъкнала се тамъ и ни навѣнъ ни навѣтре.

Когато слугата Бамбула видѣлъ какъ господарьтъ му се мжи, извикалъ:

— Потърпи малко! Сега ще изтичамъ за лѣкаръ.

Той тичалъ много по-бързо отъ днешнитѣ бѣгачи. Намѣрилъ доктора Пилюлковъ, разказалъ му какво се е случило съ неговия господарь и го помолилъ да го последва бързо. Лѣкарьтъ се ядосалъ малко. Не му било приятно. Този магесникъ знаелъ триста и петдесетъ чудеса, а не може една слива отъ гърлото си да извади.

Но нѣмало какво да прави, трѣбвало да отиде, защото лѣкарьтъ не смѣлъ никому да откаже услугата си, доре и разбойникъ, или самия дяволъ да го повика.

Магесникътъ

Разказъ отъ

Взелъ докторьтъ чантата съ инструментитѣ за вадене на жби, ножеветѣ за операция и други ножици и игли.

— Побързайте, докторе, — повикавалъ слугата, — да не закѣснѣемъ!

И така хопъ-цопъ, хопъ-цопъ, стигнали на височината предъ пещерата. Магесникътъ седѣлъ и показвалъ къмъ гърлото си, а не можелъ да гъкне.

— Аха! Боли ви гърлото. . . Добре, много добре. . . отворете си устата, колко може повече и кажете а-а-а. . .

Магесникътъ отворилъ уста, но не можалъ да каже а-а-а. . .

Докторъ Пилюлковъ прегледалъ болния презъ прѣсти, завѣртѣлъ глава и казалъ:

— Работата е сериозна. Азъ не мога самъ и не смѣя. Тука трѣбва консултъ, И понеже работата е дошла да операция, повикайте моитѣ колеги Серумовъ, Хининовъ и Родопириновъ.

Стария магесникъ кимналъ съ глава, за да покаже че е съгласенъ, после махналъ съ ржка на своя слуга да побърза. Бамбула си плюлъ на петитѣ, за да отиде и ги повика завчасъ. Спусналъ се отъ височината надолу и се изгубилъ.

9)

— Чуй ме, трѣбва бабо Мецо! — заговори първи Пецо, да се спремъ вѣвъ Буда-Пеща, за да купимъ малко леща! Вѣрвамъ все ще се намѣри и за мечешкия влакъ двама-трима пасажери! — Браво, Пецо, и чудесно, всичко туй е толкозъ лесно! Бързо, бързо дай сигналъ тукъ да дойде на съветъ моя чуденъ персоналъ! Бързо, сбра се тѣй съвета все отъ работни момчета, ей и старши машиниста иде черенъ и изцапанъ тамъ съсъ блузата нечиста! — Ний ще спремъ на Буда-Пеща че за кухнята ни трѣбва малко лучецъ, бобъ и леща! Всѣки трѣбва да намѣри двама-трима пасажери, че останали сме вижъ, безъ петаче, безъ храна,

пъкъ сме трѣгнали въ Парижъ!

— Любезна наша мечко, добави бързо Дечка,

нали ще трѣбва ний подаръци да купимъ пъкъ нѣмаме пари.

МЕЧЕШКИ
ВЕСЕЛА
отъ Тригоръ

— Да, да, добави Пецо, любезна наша Мецо, а старши машинистъ, кжде сте вий видѣли тѣй дрипавъ и нечистъ. И почна да пресмѣта какво ще струва всичко до Франция билета. — О туй е толкозъ леко, намѣси се и Деко, вѣвъ тоя спаленъ влакъ пжтува се съсъ радостъ и по далече чакъ! — Приказвайте полечка, сескара наша мечка, намислихъ нѣщо азъ, почакайте завчасъ, ще бжде благодатно, ще возиме безплатно! А всичкитѣ другари,